Scan: http://www.new.dli.ernet.in/
PDF: http://www.KetabFarsi.com

بسم الله الرحمن الرحیم
وهو خیر ناصر و معین
الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی سید المرسلین و آله و اصحابه اجمعین

گلشن حقیقت

تصنیف فیلسوف یگانه عارف دانا سید حسین شاه حقیقت

کتب خانه عالیجناب نواب سالار جنگ بهادر دام اقباله

شماره	۶۵۴۸
نام کتاب	گلشن حقیقت
نام مصنف	سید حسین شاه حقیقت
سنه تصنیف	
سنه کتابت	مطبع مهری ۱۲۶۳ھ
علم یا فن	عروض
زبان و مکان نشر	فارسی و اردو

بسم الله الرحمن الرحیم

ہوی ہم بت کی بندی ہمن بی راہ کرتی ہین | حرم کی بسی والو تسی عشق اللہ کرتی ہین

حمد فراوان و ثنای بی پایان صانعی را سزد که جلد ه جهان کن را بانواع صور اصنام و ارا
آراسته جل جلاله و عم نواله و نعت بیحد و درود بسعد خیر الانام و ذی الاکرامی را زیبد
که صانع بیچون باشکال گوناگون صنم خانهٔ آفرینش را بظهور و انوا بجلوه بخش پیرایه
حسن خصوصا و نور افضا و السلام علی آله الکرام و اصحابه العظام بعد میکوید بنده بیمدان عفو یزدان
سید حسین شاه حقیقت عفر الله تعالی ذنوبه و ستر عیوبه که بمصداق این شعر شعری
استادی خلاق معانی مجبوعه فنون سخندانی شهنشاه اقلیم شهرت حضرت یحیی امان جرات اوام الله تعالی
بکاتر که شعر کچه داغ جوانین نهین عشق کا چمکا طفلی مین بهی هم کهیل جو کهیلی تو صنم کا
از بدو بلوغ داغی بدل و سوزی در آب و گل داشتم بنا علیه از مدتی اراده فراهم آوردن
رساله قواعد بازی صنم که مروج این زمانه و از اختراعات استادان عاشق مزاجست بدل

داشتم یاران موافق و دوستان صادق نیز باشاهدان پری تمثال بوسیلهٔ این بازی
اشتغال داشته خطی کافی پرداختند و در صورت لحظ این معانی پرمعانی ابدعای خیر یاد
آرند الغرض این شاهد جمله نشین جناب خفا از حوادث زمانه شورش قرا بعرصهٔ ظهور جلوه فرما
و نقش آرا نیخشد تا در سنه یکهزار و دو صد و نه هجری قدسی بوفور خواهش دوستان مکرر و یکدل
خاصه نظاره فرمای جمال تبان سرکوب تماشائیان پری طلعتان دوست خفی و جلی
برگزیده درگاه ازلی شیخ محمد علی و خلاصهٔ دودمان مصطفوی و نیاده و خاندان مرتضوی
باعث آرامش دوستان کاتعین سید عنایت حسین سلمها الله تعالی مکمل و یکدست تصرف
اوقات نموده بترتیب حروف تهجی بتسوید این اوراق پرداخت و بضمیمهٔ کدهٔ چین بوسوم
ساخت اکنون التماس از قدر شناسان پاکیزه بین هنرپرور و تماشائیان تقدس آئین سخنور انکه
هرچند این صنمخانهٔ بهارتزئین تحفه ایست محقر و خدمتی ست بس مختصر نه جای آن که
بترکیبش نازم و نه یارای این که بترتیبش فخر آغازم لیکن از والا منشی و قدر شناسی
آن عطا پاشان عذر نیوشش و عذر نیوشان خطا پوش امید وارم که نظر برمحنت این
خاکسار نموده بملاحظهٔ سهوی و خطائی که لازمهٔ بشریت ست مباهنگامه آرای نکته گیری و
عیب جوئی نگردند که خیلی خون بجگر خورده و لعل معنی بدست آورده ام و جمعی را در کوزه کرده بل
عیب پوشی را شعار خود سازند و باصلاح معقولی دریغ نفرمایند والا بحال خود شان واگذارند
الحاصل اکنون باید دانست که چون اکثر حروف عربی در زبان هندی و اکثر حروف
هندی در عربی مطلق نمی آیند همچو پا و چا وغیره در عربی و ثا و حا و نحوها در هندی لهذا این حروف

را بر محاورهٔ هر کدام راگذاشته‌ها نطور سهر جا علی شد و طریق بازی نمودن با یکدیگر در

خاتمه ثبت گشته و بامداد التوفیق والاختتام **باب الالف** صنم آمد از کجا از آذربایجان

(بعد از توفیق تست و تمام نمودن ۱۲)

کجا میرود به اصفهان برچه سوار است اسپ چه پوشیده است اچکن انگلس و در دست دارد

یا انگریزی

انگشتری چه میخورد آش انگور آذربی چه مینوشد آب چه میسازد باو اج آئین کدام

یا لباس

شعر هم یاد دارد بلی عربی سعدی **اذا تکلمت یوما الی دلیع تاسفا**

(سعدی شیرازی) (اگر تکلم کردی روزی دلیع را از انفاس)

لا تصغ فی المودة منصفا فارسی او سخن از کشتن من میکند من بین

(مدعا مراد در عربی)

خوش که سخن میکند **ریحته رفت** او سوی و پاتهی دامن جهور احالی نگاه اسوی

(آن کمان ابرو نگاه او سوی و پاتهی دامن جهور احالی نگاه او سوی تیر کو ۱۲)

چاک گریبان باون پهیلانی نگاه **دوهره** انگ انگ پر جهیه پروین سب کات دی

(دوهره بدن آئینه)

دوهری تیری چوهری پهوکن جانی جات **لمبت** آوت هیو پهر مون رهی نیت

(دل پرا خانه شکار)

کهجائیں ناوک سین نهی نه او تردیسکی جیتک پوچهت هی لوگ لگائیں نه مین کهیو

(سب لوگ جیتا)

کهو کچهو بول جیه کی پاون پری اور سو نهه دوائیں نه ٹوٹ پری درگ تین آنسو انکهه

(چشم)

کهولت هی بچوره کی نائیں نه کدام مثل هم یاد دارد آری **عربی** اذا جاء

(مصرع اول بیت فارسی)

القضاء عمی البصر **پارسی** آمدن بارادت رفتن باجازت **هندی**

(قضا آید کور شود چشم آب از دیده سرازیر شود ۱۲)

ان پنن کا یهی سبکه شه وه بهی دیکهایه بهی دیکه کدام چیستان هم سید اندلی **لغز**

آن چیست کز و حسن افزون کرد و شد اندر کف مهوشان موزون کرد و

آن چیز کدام است که چیزی خورد استیاده شود و نیکند باز بیرد ۱۲

پهیلی لمو نضه نقش گر رسد آب باد هیچون اب باو رسد همه خون گردد ۱۲

اوهی تو اک وگ کهاوی مٹهی تو کهه دی نه جاوی تو اذ بیری لاوی آوی تو سکهه لی نه

۵۵۲۰۵۱۰۱ باب الف اصنم آمد از کجا از بلغار کجا میرود به بنارس برچه سوار است

بوچه چه پوشیده است باد لاذردست چه دارد مانک چه میخورد بغرابی برفی چه مینوشد باد و تاک

میرد یوسلیک تماک کدام شعر هم یاد دارد ولی عربی بنقطه خالی بعلمن

فصل العین عنبا للبکاء فارسی الهام بخیزد چو سوتر بت من گامی چند بگفت

ملایت بشنا چند رنجیه حرات بلاجوڑی کی بندش اور قیامت قد بالای غضب چون ستم کهر

بدن سانچی ہٹن بالای دو ہرہ بھوگن بہار سنبھاری کیون ہر تن بیکار سو دہی

نہ بیت دہر سو تہا کی بہار گبت باجت نگاری سگ تال دیت ندی تاری جنگر

جہانگیر بھیکن سجابی ہی کو کلا الاپ جاری نیلگیون ترت کارے یون من ہاری چالی

خاکر کل کہالی ہی من بال بھوگن سیاک تمر تہار جو تک چراگ چار چیلا ہوا ہی نابلم

بدیس دکھہ کو جنم بھیو پاوس ہماری لا پیو رہ بدہالی ہی کدام مثل ہم یاد دارد

بی عربی بیت الزهرة منزان الطف بدفارسی بسر فرزند آدم رحمة

بلندر ہندی بی تو بنی نہین داؤد خان بنی کدام چیستان ہم یاد دارد آری لغز پہیلی

بی سر کلنک دیم نی جو خورد نہ گندم نہ آبی خورد زدریا فیضش رسد بمردم ۱۰۰۳۰۱۰۴۰

الموالفه نا پاؤن ہاتھین کی بل تین نر نارجوائی بن جل سوکھی پٹ مین ناری ہر تن

گھنی دکھائی ۵۲۰۰۲۰۰۱۱ باب السابع فارسی هم آمد از کجا از پیشور کجا میرود بمثنه بر

چه سوارست پل چه پوشیده است پیرهن بر تن دروست چه دارد پشت خار چه میخورد ملا

نشسته تیر اچه مینوشد باد پای چه میسراید بچگاه تو پلی کدام سغر هم یاد دارد

لمولفه

بلی عربی مستعرف تاتی من منی وطویلی احیا الناذکر اللواو الاخیر ع پارسی

پری رخی زشکر خند و قتل مردم کرد ۞ بکنمتش که مرا هم بکش تبسم کرد

رنجیته تجرات

پنی ہی جہ میں جس شخص پر نگاہ تیری ۞ تو منہ کو پھیر کی کہتا ہی دیکھ تیری ۞ دوہرہ پائی تہا

ہین کو نا ہین بتی آی ۞ پھر پھر جان مہاوری اڈی ہنومنت جاتی ۞ کبت پیاری سکماریکی اوپر

بدہت آوین سکہہ سر ساوین سکمار چل جتا کی ۞ بجلی کست ایسی سکمان لست تا ہین

تو کہہ رام کہن سیام من رتا کی ۞ بلبت بر ور بڈی باپک سو جو رتن ات ہین

کنہور ہین بند ہیا گام کتا کی ۞ سستا گنیم کی نکاربی کی ہیسف ہیمی ٹوپی دار ایچی ہین

جوبن چکتا کی باکدام مثل ہم یاد دار دآری عربی مکبت القصر لابنیۃ الشعر فارسی

پہلوان تن خوش ست ہندی پانی بچی چہان کی اوپر کیچی جانکی کدام چیتان ہم میدانہ

بلی لقمہ ہر مردی لطیف پیش نہید باکردہ وندان سرخ چون کلنار ۞ منت کرتہ بدار د

او برتن ۞ بابکی کرتہ میرد در بار ۵۲۰۰۴ پہیلی لمولفہ پک کاہین تین تہاون

کہادی گت کاہین ہونیرہ سیس کٹی تین مدب ہودی بوجہو میری بیر ۳۰۱۴ باب التاج

ضم آمد از کجا از بر بر کجا میرد ۞ بتت بر چہ سوار ست تا نگا چہ پوشید و ست تاج تن بر ست

در دست چہ دار د تفنگ چہ میخور د تلکی توت تلنگری چہ مینوشد تازی چہ میرا ید رکدام

شعر ہم یاد دار دآری عربی بہای تلتہ فی المعی قد ضل الطرائق ۞ ہا تر من سکرہ لا یستفیق

فارسی شنید ا تو از تکین من از حیرت نہ ایمانی نہ تقریری ۞ بدان مانند کہ ہم بر نست تصویری

تصویری رنجیتہ تصور تہا نہین ہی کچہ تو ہی جانا پہر اوا ۞ ہی آج کل تو ہمی زمانا

پھر ہوا دو بہرہ تو پر وار ون اور بسی سن بار وزکی سو جان ہو تو سو بن کی اور بسی ہیمی
اور بسی سو مان کبت تیر و بی وار تو سو ہی آو بار لیو بستار ای پیر پیا ہو او بار
او پار سون پار کو نر و بار کی با نہہ کہو سکھ دیا ہیر امام مین تیر و کلام جو کوٹر کو ہی جام
و یا پیو و ور کر و دکھہ والد زمو ری لام کا باپ سول کا بیتا ہو کدام مثل ہم سیدا ندیبے
عربی تلک الایام نعلمہا بین الانام فارسی باریکی و اشارہ ابرو ہندی تیسر کی منہہ لگی کدام
چیتان ہم یاد وار آری لغز لمولفہ تحقیق وار و عجب یک جنس خرد ہ تو بنجی رای علی
کر بو و یہ مرد و زن آنرا خورند و حیرتست ہو لشکری زیرست و بالا تر بو د ۴۲۰۰۶۰۰
۲۰ پہیلی لمولفہ تریا ہی ایک کن بہری ہاٹ بچارین پاؤ گمہ تین نکل ٹانکن جاتین
پو چین جاؤ ۰ د ۱۲۰۰۴۰ باب الثا ر ہنم آمد از کجا از ثمانین کجا میرود ثمانیہ انواع بر چہ
سوارست ثلب چہ پوشیدہ است ثوب دست چہ دارد ثعار بر چہ میخورد و بر چہ مدثر و الیدر ثواب چہ
مینوشد ثقیف چہ میرسد ثنا ئی کدام شعر ہم یاد وار آری عربی ثم الصلوۃ علی خیر الوری علی
سادا تنا الہ و معہد الضلا فارسی وحید ثابت چگونہ بر تو شود دعوی وحید
وقتیکہ دا و دل تو خط در میان نبود ریختہ لمولفہ ثابت اچ بس خوبیکہ ہر اہن میرا بافتہ
رفتہ کر دیا وحشت نی عریان تن میرا دو بہرہ سالت ہی مثالسی کہون نکشا وہ من تہتہ
نی جانو کہ سی کبھی چھپی جیہ ما کبت مقبض بخی کنی بان سوئی جنہیں مبلی پر آئی جب ہون لاگی
رہنی سنگ سنگ اگر دہر بن جاگی ہیرا در ہنو ہرن ہیرن بن او نہہ آئی جو بھیو نا ہنگ
نہنگ ہارون تین کبت رتی رونہ پری سرون ٹن تونی بدہ تو کہاب کیجی تنک تنک کینک

بی عربی شناسه اللئام افخر الکلام فارسی ثابت قدم بگفت کسی بد نمیشود و هندی

ثبت مکو سبگ شاون کدام چیتیان هم میداند آری لغز لمولفه تری طرف دیدم

بدرخت دکه نه شاخ و نه برگ و گل دارد و گر خورد آن تر کسی ناگاه خوردنش مرگ را ثمر آرد

۳۲۰۰۲۳۰۵۲ پهیلی لمولفه ثابت کهه کی سیس کو بگ بی کا کهوی نکهودی بی

تابه لگین چار پوچهی کوی ۳۰۱۲ باب بجیم صنم آمد از کجا از جام کجا میرود جمور چه

سوار ست جمل چه پوشیده ست جامه حامد انی در دست حیت حرب چه منحور و خورنا حاج

جلابی چه مینوشد جمهوری چه میسر ید حبا جکلا کدام شعر هم یاد دارد آری عربی محمد

حاءت لدعوته الاشجار ساجدة ۔ قفی الیه علی ساق بلا قدم فارسی

جان تن فرسوده را با غم جانان گذاشت ۔ طاقت مهمان اشک خانه مهمان گذاشت ریخته حرا

جو دل کهی هی کداوس پاس بن بلای چلوه ۔ تو هم یه کهتی هین گو حرمت سین جای چلوه دوه

جدب پتیج رهواریل لگی نه چین کو بارہ ۔ تیو کا تون کو سنڈ و بیو مینڈ و کوس سهار ست

جا کی سنگ سکهه اور انند مان رسی بسی تا کو اب چهوڑ کا کو کهه چوی ۔ تجی اب جو کو سنگ بهلی

جون مول نه پران پیاری ها تهه جو تین دهوهی ۔ جا سون سهاگ بهاگ را گ

رنگ سب کچه سوهی تا کو آدهین کهه اندهو کی پوتی ۔ جا کی سنگ کهنی نس

چاندنی مین جاگت تهی واگی سنگ ایک ناری ۔ آگ هو مین سوئی ۔ کدام مثل هم

یاد دارد علی عربی حبل المتین عبد الله نور الدین علی العباس فارسی

فارسی ہو سندہ یا بندہ ہندی جلی پرائی وہی اور بنسین بتاؤ لوگ کدام چیستان ہم
میدان آری لغز مولفہ چستی ست مثال مرغ آبی نہ رنگین و منقش و مطلا و بین کہ مادہ ست
ہر یک نہ پس حقت چگونہ شد بفرمان ۱۲ ۶۲ ۳۰۰ پہیلی مولفہ سبحی تن نرمی ہوی گی سوکھی
جاجانی بگیٹھہ جو یا تا تین بیہ لگای ۴۰ ۳۰۳ بات الجم المعجمہ صیم آمد از کجا از جنگل کجا
میرد بہ چین بر چہ سوار ست چال چہ پوشدہ ست چکن چوپی در دست چیست چلتی چہ
چلاو چلچورہ چاول لڈو چہ مینو شد چای چہ پیشہ دارد چہار گاہ کدام شعر ہم یاد داری ل جرات
السنہ لغات السنام و لا تلام ملحم لسانہا پارسی قلمین چند بیاد آشنا دل طپید آشنای را قوت پای داد
ایجد لغرگ سکتہ پای را در بچہ خرات چلین بسد لکونہ اگ آن تیری بن یا نہ دن گیارات ہورت
دین آیا دو ہرہ چیتون ہوری ہای کی گوری مکہہ مسکان نہ لگن لشک الی کرین حیت
گھٹ کت نت آن کیت چد ہت اساڈہ ات گاڑہ الی کنہہ بن جا ترک چکاری
ناری ترکت بین نہ گہر گہر گہر گہن گہای کرین کو کلا کلای کوک دی کرکت ہین
نکاری کام ہاری کی گہرائی چہوٹیو نیہ سد ہن سی ہو کی ہٹ کٹ ہین نہ کہت پرسا
کب سیرج نر ہو کا ہو کاری گھٹا دیکہی جبکی جٹا ہٹ کت ہین نہ کدام مثل ہم یاد دارد
عربی حف القلم بما ہو کائن فارسی چو کفر از کعبہ برخیزد کجا ماند مسلمانی ہندی
چار دنکی چاندنی اور پیر اندہیرا پکہہ نہ کدام چیستان ہم میدان بلی لغز چیست آن کل کہ در
چمن نبود نہ یاسمن بنفشہ نہ بسبکفد روز و شب شود غنچہ نہ قائل این بغیر من نبود ۳۰۳
پہیلی مولفہ جایم کہی رچام سنی کاتن سنی کوی نہ چیر ہی تری ہی پانی پیو جب آوی تب ہوی

باب الحا

صنم آذر کجا از خلق کی میر و د ۔ خوشا ترجہ سوا رشتہ سنگ چہ پوشیدہ است خرقہ خرد رہ چیست

خام چہ میخ رو حاکینہ خوبا لی خرا چہ صنیو شد خرچہ میدا ید خراسان کدام شعر ہم با د وا ر د آ ری

باب الخا

خصا رحسینی کدا م شعر ہم با د وا ر د آ ری **عربی** حماک اللہ عن شر النوائب ۔ جزاک اللہ خیرا **فارسی** حاکمی نوکو کا زجو ربتان ا دبی نیم ۔ شت خاکی ہر جبین ما لیم و

خر د و جہان بخشد خوشنو د ی خدا ۔ ہر کہ خدمت کند خدا ش مز د ہد ترلخد ا

فر یا د ی نیم رنجتہ خیر تنی دیکہ ہتی ہن سب آشنا مجہی ۔ کیلیا فون تیری عشق مین کیا

ہو کیا مجہی ۔ د و ہر ہ ہر جب جل جبین پہ ی ب ت مین جین کپر ین ۔ بہرت د ہر

بو ٹ تر ت ہت کہڑی لو تین کبت ہا ہا کرت ہون او د ہو ہو آ وت ہی ا رو د ا

سیا م جو تین کہا بہا تن میری کی ۔ متہرا تج د ینی گو کل سنگ کینی بندرا بن سو د ہ

ہو لی سب سد ہ گہر کی ہون ہون تو کتم تج لا کی ہون تہا رسنگ تو ہون تو ا یسی بنجی

جیسی کا نچری بسر پکی ۔ پیت کی چڑ ہا ئی ما و کا ٹ د ینی ما نجہ د ہا ر تو تو ا یسی کینی نا تہہ تیل کی نہ

بیڑی کی د کدا م تل ہم با د و لہ د بلی **عربی** حاصل لا ہل الشر بحث التمثل **فارسی** حساب د وستا ن

د رد ل ہ ند ی حساب جو جخش سو سنو د کدا م چیستان ہم میدا ند آ ری **لغز** خو ضی کہ د رو

مو ی نکنجد بمیان ۔ آ بی بخو ر ند ا زان ہمہ جانو ران ۔ نی جا نو را ں کہ ہمہ پر د ا ر ند ۔ ہیچ شتو پیل د خر د ا و سیا ن

۴۰۰۶۰۲ **پہیلی ملفوفہ** حاکم لیک نگر ما ن آ یا د با ہک تیس د لیکر د ہا یا د ۔ او نہ نگر ما ن کیا یہ چند ہ ر ین کہلی

ا ور د ن ہو نبد ہی چہ چ اک تر یا آ ہ تہا نا د ا کا د ی ہی د ٹہلہ ۔ ۱۰ ۱۰ ۱۰

عربی بہالی خلصہ الارقام من بید العلوم ۔ واطلق الاسباب من ید العلوم

خون دلمن خوردی و گفتی نمکین ست ۔ اکنون بوفاباش کہ حق نمک این ست

خوبرویونکی خموشی مین بھی سوگہاتین ہین ۔ یہ جوہی کم سخنی اسمین بہت باتین ہین

خسرو رین بھاگ کی جاگی پی کی سنگ ۔ تن میرو من پی کو دونو ایکی رنگ

کہنیلت ہین دہن سندر سہیلی ساتھ سوہی کی سی بلی آنسلی سی ہوئی ۔ اسپین سکھیان بہ

ہین ناہ چاہ دہالی کیسو ڈھیہ لاک جای کی ہودی ۔ تب سکھیاں کہیو کہیاں ہی

تہہ کال وہ بال ایسی حال ہوئی بہی ۔ انکھین بہرائین کہہ کیسے پرائین چنک چڑھا کی

پہاج بھون کون مین کہی ۔ کدام مثل یاد دارد بلی عربی خبر الامثال وسطہا فا

خوردہ نبردہ ایوای درد گردہ ۔ ہندی خربوزیکو دیکھہ کی خربوزہ رنگ پکڑتا ہے

کدام چیستان ہم یاد دارد آری نغز الموئفہ خوش لقمارہ بر سر گنج ۔ پاسبان

بود بدور وبہ روز و شب گنج در نظر دارد ۔ باوجودیکہ جان ندارد او

پہیلی امان اللہ خان خالی منڈہی ایک دیکھی ہنی ناہ بہت ہین جگہ

مندر اڑہی کنڈل ٹیہی تین ہوگی ۔ باب الدال منہم آمد از کجا از

دخستان کجا میروی بہ دہلی برچہ سوارست ولباس چہ پوشیدہ است ۔ شب و شبہ و دامی در دست

چہ دارد دشتنبو یہ چہ میخورد ۔ پیازہ و آری در شب چہ منیو شد و شاب ۔ تمیر امید دو کا

دیس کدام شعر ہم یاد دارد عربی دنت عن ناظری ذاک الخیام ۔ علی مسکانہ

السلام فارسی مبین ۔ بین زکندم کون تبی بر باد کردادم چہ شد ۔ شد خطائی من

آدمی زادم چه شد ریختہ کموکفہ دلاب وقوتل کاٹین گی وقات دوزاری مین ش
ہوئی ہمایلی ہم سہی تری بیماداری مین وہ ہرہ وشب برت بازہی آٹا چندہ
وہاوت نہ ڈرات نہ آئی اوتی چت دہن کے نٹ لون اوت جلت کبت دیکہنا گہرات سکھی
وشٹ بزوی وست نازیبا نہ ہرسراکشت اومدیسنا نہ ۵۰۲۳۰۰۱۶۰۰ پہیلی لمو نفہ
دبری پیتری گن بہری ورسیس حلی نہوڑائی دسونا ری جبٹ تہ مین دی بھیڑی ی ملائی
۵۰۷۶۶۰ باب الذال صنم آندآز کجا از ذنامہ کجا میرد بہ ذی سلم مرہ پہوارت
ونوب چہ پوشیدہ است ذنذن وردست چیست ذوالفقار چہ میخورد ذوراق ذوب
ذ ثلث چہ مینو شد ذمیم چہ میسیرمد ذی الفرح کدام شعر ہم یاد دارد عربی عمت
ذکرت لیالی الوصل واشتیاق باطنی فیلمنا ثلاث اللیالی یطیبہا فارسی ذ
زسینہ محزون نمیرود وزدل ہوای رد تو بیرون نمیرود ریختہ محبت بج کرکرو
نہین لیتا ہی سبمل کی خبر وہ پرتہی مین بہی دل لیو چہی ہی قاتل کی خبر دوہ شرحوری
دوہن کی درک جہک کی زہینی چیز ہلکی ہیوج ہر دل جون ہرت گول ہیرہ
جاوناہ بدیس کو کون کہنو جاہت ہو نادانی ودہ ہاہا موئی نا سنائی ہوڑاوز وجہو ہیوہ

هموبر کہ ہو کہ نیاری ہو جو آپ کو نچاہی دا کو آپ ہو نچاہی کدام مثل ہم یاد دارد بلی

عربی فرض التعبیر یکش بصوت فارسی راست کوی در رزق خود خلل

ہندی آجبکہ موہو نکاکال کدام چیستان ہم میداند آری لعل زلفش چو رنگ عذران

بربان چہ جان عاشقان پادارد او پر ہم بدان جہان من کو چیست آن پہیلی موہنی

زنگ زنگیلی اور چٹکیلی تی دہن ایک تھو رلہ موہی جنہ سنبا آوت یہ کیون لگ کہت ہیں جوڑ راہ

باب الزای اصم آمد از کجا از زابل کجا میرود بہ زمانیہ ہر چہ سوار است زراہ

چہ پوشیدہ است ریف در دست چیست رمدین اکشری چہ ہیچور در واز بروک بلا

زرجون چہ میسر آید از زابل زلف کدام شعر ہم یاد دارد آری عربی زیادۃ المشوق فی ثناء تقصیا

وحدہ و محض الحسن آن فارسی نسبکہ حسن فزود و عشق ہم بحث مراد نہ من سبا ختم لورا نہ

شناخت مرا رحیمہ رفت زندگی گر عذاب ہی تج بن موت ہی تو خراب ہی تج بن

دوہرہ جیون جیون جو بن چھٹہ دن کہ مت ہوا ہکات تیون تیون جیون جیون

ات جات کت جو تم آلی ہو جو کل کی تو نہار دیکھو جاون تے سدہارے کان کہو جو کرتے

ہی نینا کرلال نگ جگوان آنسوان کی لاہر ہی اور ست ہی ہر دیمن ہی لیں دیسان گیان

اون ہی کی ور سن سنبھو کی ون بہر ست ہی دانتو بیوک جوگ جاوی کہو اود ہو جی اوہ کا بیوک

بین کناری نار مریت ہی کدام مثل ہم یاد دارد آری عربی زنعما تزدحنا فارق

گر بر سر مولا دہی نرم سود ہندی زبان شیرین ملک گیر

کدام چیستان ہم میداند آری لعل زلی دیدم بسی زیباتی دارد پر از دندان

پہیلی لموئفہ

سنت بچن ناسرون تین اور زنین کرت نہ سنین ۔ پنہ تھوہو نار کھاوی ہیچک چیشن رین

۲۰۰۶۹۹۴۰۰ **باب الشین** صبنم آمد از کجا از شیراز کجا سیر و دہ شو شتر بہ سوار ست

شتر چہ پوسید و ہب بشنم در دست چہ دار د شتر چہ میخورد شش رنگ شقالو شکر با

چہ مینوشد شتر اب چہ میسراید تہناز شوری کدام شعر ہم یاد دار د اری **عربی** سعد

شفیع مطلق می گویم **فارسی** پیدہ پیدہ پسو پسو پارسی **صانع** شادم کہ

دامنم مشک کو تیو میکشدہ وین شادی دگر کہ ببوی تو می کشد ریختہ **جرأت**

شب فرقت کی حقیقت کوئی کیا جانی ہی ۔ جس خرابی سی کٹی رات خدا جانی ہی

دوہرہ سرت مان نہ تال کی اوٹیونہ سر ٹھراہی امری راگ بگار کو بیری بول سنائے

تحت شیو سرگنگ چیسین اورگن ہونگ جیسین جل کی ترنگ جیسین کرت بیان

موتیکی ہار جیسین دامن کی دہار جیسین اولی بلوار جیسین تحت بیان ہی چند کو اوتار

جیسین دیپک کی تال جیسین ہاوک کی جوال جیسین تکت سیان ہے تار جرجری جیسین

پھول پھلجھڑی جیسین جگنون جون جھری جیسین سو پیاری تیر و سکان ہی کدم

مثل ہم ہاو دار د بلی **عربی** شر المصائب **فہل فارسی** شنیدہ کی بود مانند

دیدہ **ہندی** شرع مین شرم کیا کدام چیستان ہم مید اند آری **لغت** مولفہ

شہر ست عجب کہ ساکنانش بیجان ۔ گاہی آباد و گاہ گردد ویران ۔ آباد بوقت

جنگ بینی آن شہر ۔ ویران بگاہ آشتی باشد آن ۰۰ ۹ ۳ ۰۰ ۲ ۰ ۰ ۵ ۳ **پہیلی**

ضبط شیر سی اک نار کھاوی ۔ جلی ہلی پر زور نخاوی ۰۰ ۲ ۰ ۰ ۶ ۰ ۱ **اماب الصابی و**

صنم آمد از کجا از صفاهان کجا میرود به صنعان برچه سوار است صالح چه پوشیده است

صوف در دست چه دارد صبا رم چه میچرد صلیبه صاحبی صبا بر نیاید مینوشد صبا

چه میبرد میسنم صبا کدام شعر هم یاد داری عرفی نویسی صلوتی علی صاحب

الاسلام بلادی علیهن التمر کج پارسی صد سنگه جائیکه او باشد بهر سو میکنم تا

بقدری نگاهی جانب او میکنم ریخته حسرت صورت بتجی حق نی پی سی نه آدمیت بهی هی دزدے

دوهره سبهی تین سمهات جهن جلت سهن هی ٹهیه نه واهی تیون نهو رات هی کهیله نمالو دهیه

گلیت ساتهه جی سنگار ساج پران پیاری پاس جات بتانیک مل جون انند کی ٹرنگ

زلف کن کن کی باجت دهن مند مند چال جون راجت کیند کی کیه رنگی

آوگون هانسی ان جهرت بول کهیس من چهان جیت بولن کی پرند کی نه پاچهی چهی

آوٹ نه هیاز می بهنور بتراتی کی بهیلت او چهاری مکهه چند کی کدام مثل بهم یاد دارد

آری عرفی صد دُر الاخر آبگینه آسرا پارسی صد رهر جا که رشید

صدرست هندی صبح کا بهولا شام گهر آوی اوسی بهولا نهین کهتی هین کدام

چیستان هم میداند لعر صوفی سبز پوش سرمایه یک کرد دارد و صد خایه

پهیلی مرهون صلح سمی رمار کی دولی بهرن آئی نه برجهور جهک جهور سے

رسان کله کرای ۳۰۸۰۱ باب الضاد ضم آمد از کجا از ضمیر کی میرود

ضمن برچه سوار است ضیغم چه پوشیده است ضیق در دست چه دارد ضمران

چه میخورد ضمان کا گوشت ضیرغت چه مینوشد ضیح چه میسراید ضرسه بهت کدام

شعر ۵۱ یاد دار و آری عربی ۵۲ شباهنگی ضیاق وقت التعم عن اصحابها ما بقاء من عمر یعصیها
فارسی ۵۳ ضعف غالب گشت و کار دل ز بیهوشی کشید ۰ ناله و فریاد من آخر ز خاموشی کشید
رخچیه ۵۴ جرات ضبط کر کر هم قلق کو دلمین بچپائی بهت ۰ منع بیتابی کیا پر اسمین کهه یا لی بهت
دوهره جوت جوتهیان مل کی نیک پریت لکهائی سوندهی کی دوڑین لگی ال چلی سنگ جائے
ثابت جوگی جگت تجوهم جوگ جگ دودتجوجوگی بگی پون هم لون هوتین بهٹ هین
جوگی سنگ سنگی هم سنگی کرین سیام گن جوگی لاوی چال هم چال هوتین
لٹ هین جوگی چیده وکان هم چیده وهیه اور بیده هو پران جوگی لاوی دهو رهم
تین بهٹ هین ستو هوگ جوگ جای کهوا دهو جی جوگی کی جوگ تین هوی کها کهٹ هین
کدام شکل هم یاد دارد بلی عربی ضربت الحبیب زیب پارسی ضامن دست گیست
هندی ضرور گوگدهی کو بهی سالا کرلی هین ۰ کدام چیستان هم میداندآری
لغز مولفه ضمیر آگاه پرسم از تو لغزی ۰ جوابم گر دهی از راه شفقت ۰ چه چیزست آن
ور اگر راست خوانی ۰ بود در باغ ای گنج فزاست ۰ وگر خوانی تو قلبش کرده آن را
بیابی بر فلک ای ماه حکمت ۳۰۱۲ ۵ پهیلی مولفه ضامن هو تواوگی وه پر کهان
ضامن نه اوگات ضامن کاهین ناؤ تباون جل کهلا کهلات ۴۰۱ باب العطا
صنم آمد از کجا از طمطاق کجا میرود به طائف بر چه سوارست طرق چه پوشیده است
خلیلستان در دست چیست طلای انگشتری چه میجوزد طاهری طباز طبرزد
چه مینوشد طلا چه میسراید طاهری طرب انگیز کدام شعر هم میدانداری عربی

طلبت عالج الذبرة فليس غير وصلك لي شفاء یا رسی طی زمان کن ای ملک
خواستم ازدوا کننده در (محبوبه) یعنی نیست چاره دردی تو مگر وصل تو ۱۲

وعده وصل مارا ته پاره ازمیان ببرابن شب انتظار را ریخته رقت طلب بدین سبکی
دینا گالی سوال دیگر جواب دیگر ته یه وضع تمنی نئی نکالی سوال دیگر جواب دیگر ته و هره

بوزن سورٹهه توبن اوده انوپ روپ لکیو سب جگت کو ته سو درگ لاکی روپ گن گی
بهان جیسا جیسا بهوت جیسم

ات چیت ٹهی مت تیری درگ دیکهی مرکھ سیوت وهاری نرکٹ دیکهی کهیری کریل بچ
بیاده سپاهی ها انکه دیدان کرنا کمر نیر درخت تلوار جهوٹها

گیو ہی ته ویه دیکهی کنچن اب اگن برت دهالی دهای مکهه دیکهی کلاندہ کلا بهن بهیو ہی ته سو
بدن طلا آتش جلتی دوڑ دوڑ روی ماه شعله

بهاس سورس دانت دیکهی اب وارم درارکهات ناسکا دیکهی بن باس کبر لیو ہی
زیاده دهان انار درز بے جنگل

چال بچ دیکهی کراج نا دهرت دهیر بهون بهن بهاو دیکهی دهنک ٹوٹ گیو ہی ته کدام
الهی میل کمان

مثل هم مبدانداری عربی طلب الکل قوت الکل فارسی طاقت مهمان ندانست
خانه مهمان گذاشت هندی شه طبیلی کی بلا بندر کی سر ته کدام چیتان هم مبدانداری

نعمر طرفه چیزیست کان همیشه بود ه از سحر تا به شام درنا له ه انگذ از دهان بهر سا عت
یکطرف برف ویکطرف ژاله ه ۳۰۰۰ ۲۰۰ ۲۰۶ ۲۵۰۲ پیلی مرهون

طرہ سیس مکیس کا جهجهات سب انگ ته میٹهی میٹهی گات لی بهوکن رنگ برنگ
۲۶۲۵ اباب الطاء صنم آمد از کی از ظلمات کجا میرود به ظفار برچه سوارست

ظاهره چه پوشیده ست ظاکفا در دست چه دارد ظفر تکیه چه میجوز دلبی کا گوشت
شنیده ه توئی پشت قلون قلوی اقسام تتر ۱۲

طرخ چه مینوشد ظلیم چه میسراید ظفر نوا کدام شعر هم یاد دارد آری عربی سعدی
ظلم یقلع کما تقلع شعله ه شعر الرّوال ولو شربت بحبّ دا پارسی قفیر طاهر اخته

بارگی ته ۱۲ ظفر

بازولِ شیدائی میرسد بوی کبایم مشتابم ازجائی ۱۲ ریختہ جرأت ظاہری کردیا میرے

سوزِ نہان کو دیجو شمع آگ دی کوئی میری زبان کو دو ہرہ جات سیان

ایان ہوی دی ٹھک کاہ ٹھکین کو للچائی نہ لاجی لکھہ لچوی من گت جوبن

روپ کو کیان ہیو جب کیلی ہین رکھہ سی کھہ چیلی چنچل نار چلائی ترنگن جہان کے

پیل پیاین پکی ہاتن کی سہ دیت سکھی وہات کی کہات اکھ تن چھیلی ہی نی

ہٹ کی گرمی نہی پریمی ہچی ہی بند کھیلی کدآم مثل ہم یاد دارد بلی عرفی

ہالمومنین خیرا فارسی ظاہر از شیخ و باطن از شیطان دہندی ظالم کی ہندی

ہوتی ہی کدآ چیستان ہم سیدا ندآری لغز طالمی خونخوار دیدم لی زبان شکل زبان

از دو بازو سر بر آرد خون خورد گردد نہان ۵۰۰-۳۰-۴۰-۲ پہیلی ہولفہ ظاہر

باطن ایک سایہ اوسکی پہچان سید ہا اولٹا ایک ہی گیانی ہاکر تمان ثابین جم ثن کہت

ہین واکو کھول بتاؤن نام علی برابر ہوتہی جی میم اور لام ۵۰۰۶۵۰ باب العین

صنم آمد از کجا از عراق کجا میرود بہ عدن برچہ سوار ست عود چہ پوشیدہ است

عقار در دست چہ دارد علی سبد چہ بیچ زد عصیدہ عنب عروسیان چہ میبوشد

قد سبرا ید عشاق عرآف کدام شعر ہم یاد داری عرفی بہائی عشاق جمالات

قد افلح من اتی ربہ بقلب سلیم و لسان صادق فارسی علی الصباح جو مردم بکار و بار روم

بلاکشان محبت بکوی یار روند ز سختیہ جرأت عزیز وصل مین بھی ہم جور و رو کر

نسوتی تھی سو اندیشہ تہارو زہجر کا اسد کو رونی تھی دو ہرہ اوت تین ات ات تین اوتی جین

نہ کہوں نہ رات کو چپ چکی ہی ہی ہوت پہ جات گبت ایری میری ہر جولی وا ہی

بل ہیر تا ہی دیو وان دو ہو ہیر میر و ہیر ہ بتاں لی چپت ناہ ناہ چپا کی چپت چپت ہو نو چپا ہی چپا کو ن

جپاسی چپا ہی لی نہ من لا گو دہا ئی دہا ئی کہو تو دہا ئی آلی سی ہا ئی بیگ ہی تو دہا ئی لی دہ ہیر ہ ری

تہ تہ رات دہ ہری چڑ ہو نجات ہیر تی تنگ تہ دہ ہری لنگھا ی لی نہ کدام مثل ہم ہا نہ

وا رہ بلی عربی عبد العصر قبہ المخطل رکت پارسی عشق و مشک پنہاں

نمی ماند ہندی عیب ہی کر میلو ہنر چا ہی نہ کدام چپتان ہم ہید اند

آری لغز عجب دیم دو شخصی خوش لقائی نہ بیگ تختہ نشستہ در سڑئی نہ سری دار ند لی

نہ گوشتی نہ تنی دار ند فی دست و نہ پائی نہ ۲۰۰۶۰۱۴۰۰۵ پہیلی لمولفہ نجب ایک

ہو یکھی نار د چپن ہان کا ئی سیں ہجار سیں جو وا کا جہری لی کا ٹا نہ کا ٹ ہی تو نہ کنی ہو

ا ٹا نہ ۲۰۰۱۴ باب الغین صنم آمد از کجا از غور کجا میرود دبہ غزنین بر چہ سوار ست

غبرا چہ پوشیدہ ہت غلطہ در دست چپت غلیل چہ میخورد صنم کا گوشت غورہ

غلامی نقل چہ سنیو شد غالی چہ سنیو ا مد غریب غارہ کدام شعر ہم یاد دار د اری عمر

سعدی غنیت دان سمت و الحذر ان من طرب نہ یکا در رقص کا لبعران الحادی فارسی

غبار گشت تن راہ عاشقانہ بجاست نہ قماد خانہ زیا د ہوا ی خانہ بجاست

حیرآت غیر و نکی ساتہ یون می کلرنگ تو ہی نہ ایسا جو ہیر کری تو ہمدا لہوی

و و ہرہ کڑہ رخسار برنی لگ چپتون ہیون کمان نہ انکہہ نکا ئی ہی ٹڈی تر ن

رنگم نان کبت گرد ہر تم جو ہر د و ہی مار ہر تیوں ہیر کنج پر برچپن کہیری

ہین پایوک پیوسو پہ پنتھی پروکرتھین کہانی تو ہتو پہانا کہی پرین ۔ موہن ہماری جیو
تہاری پیاری کری ہین مارت ہین مورد ورسنکران کو کہین ۔ پیراتن تین پیاری
کان چاہتی ہین کسل اتہین ہین تو بہی بہلی تہاری پیاری ہومرین ۔ کدام شل ہم
وارد آری عربی غلط انعام فصیح فارسی غم نداری ز بحر ہندی عرض
باولی ہی ۔ کدام چیستان ہم میداند نعر غریبی از بیابان بشہری بسیکہ و بندر وش سر برند
سوارش بر سہ مرکب کردہ ہیہات ۔ بمیدان از سو سر برکشیدند ۔۔۔۔ ۴۰۳۰۱۰۰ پہیلی
مرہون غوطہ مارت ہوئیت سوکہی نہر در پارہ کرساگر گہہ ولکیت بیچک آہین وارد ۱۰۱
۵۵۰ باب الفاصنم آمدازکجا از فرنگ کجا میرود بہ فاریاب برچہ سوار شد فیل
چہ پوشیدہ است غزل در دست چہ دارد فیروزی کی انگشتری چہ میجوزد فرنی قند
فاشند چہ مینوشند فالودہ چہ میسراید فرغنہ فرد وست کدام شعر ہم یاد دارد ہی عر
سعدی فطونے لباب کنت العشق سوالبہ من کل فرعمیق فارسی
فتادہ ایم ز پا در سرہ تو کام این ست دسپردہ ایم بیاد تو جان تمام این است رنجیہ حبرا
فلک کہ دیکہ کی او سکا جو ہمنی نام لیا ۔ گرانتا عرش ہرین پہ خدائی تہام لیا و ہرش
ہر ہر دیکہت دوڑیت بچلی نیک رہی نہ ۔ یہ کواری کون لی کرت کہا کی تین کبت
رہی آیو سکہی ہکو من میتم ماتو سلاکہ سی لاگ رہی ۔ لاگ رہی میرو گو بارالی کہیو کیہو تاگ یاد
تو جاگ رہی جاگ رہی راگ چہوڈس ہوت ہی کام نتی اوٹہہ دیت ہی و اگ رہی ۔
داگ رہی میرو نہی مٹ ہی جب سو سن کے سنگ کیلیون ہلگ رہی ۔ کدام مثل ہم یاد دارد

یادداری عربی فضل الجاهل لا تخلو عن الحلة فارسی فکر ہر کس بقدر ہمت اوست ہندی فقیر کی صورت ہی سوال ہی کدام چیستان ہم سیدانداری لغز فارسی گویم کہ نشانی نام آن زیبا نگارہ دل بزنگ عاشقان غمخوارہ ہمچون بر لب یارہ برسہ مرکب می نشیند خود پیادہ میرود در جہان ہرگز ندیدہ ہم مثل این چابکسوارہ ۱۰۰۳۰۰۱۰۰۴۰۰۳ پہیلی ملولفہ فوج مان سرادر جبن مان ناری نازکی کمت اور نہ نار یکو جو مانس ہ یکھی رہتے وہ واہی تہور ۲۰۰۱۴۰۰۲۱۲۰۰۲ باب التقاف صنم آمد از کجا آمد ہاز کجا میرود برقم برچہ سوار ست فاتر چہ پوشیدہ ہست قاتم در دست چہ دارد قول کاچیلا چہ میخورد قور داغ طائف چہ میشود قہوہ چہ میسراید قحر قصور کدام شعر ہم یاد دارد ری عر بہانی قل لشیخ قلبہ منہا کفو لا تخف اللہ قل اعفو فارسی قاصہ ارسانہ مژدہ کہ جانان من رسیدہ ایدرد وای بر تو کہ درمان من رسیدہ ریختہ حیرت قدم مین ناتوان جب اوسکی کوچہ سی اوٹھاتا ہون نہ تو شکل نقش پا نظر ہر قدم پر میٹھہ جاتا ہون دو دو ہرہ کن دیو سو نیو سر ہو تر سہی جان ہر وی چہی تی گگ بکیو ست جگ ماکن آن کیست کولی کی زیت کو نہ نیم تن پچرت ہی ایکی تو الو کہی ہیت برت کا ہی کیسو داس چین کی ہین ہیلی اوی ہاتہہ او رکہا یہ چین کی ہی ہائیت ہی دوتہہ چلو جو نشانی کا ہو کی ملای جانی ہانس ہو نہ پہچانی تا کی ایسے ہی ہتو کہین اج ہی لینون کی مرجاون سکی اگ لاگی کہین میہ یا نیستہ ہین کدام مثل ہم یاد دارد عر قیل الموذی قبل الاکذ فارسی مخنث چون پیر شود پیشہ کند دلے

هندی قندلشین او رکو ملون پر مہر شد کدام چیستان ہم مید اند آری **لغز** طعمہ
ہست بر سر سیلی ۔ آب آن قلعہ زہر دار بود ۔ بر سر قلعہ ہست کنکرہ ۔ نکاہل آن قلعہ تنگ بود

۲۰۰۶۴ ۲۰۰۵ ۶۰۰ ۳۰۰ ۱۶۰۰ ۳۰۰ **پہیلی لمولفہ** قد چھوٹا پر بڑی ہی کن بکی تی
ابکلی ہور نک سبھی کاج کا کری ہی واکو رہی وہ جاگی سنگ ۳ ۵ ۲۰۰ ۱۰۰ م

۲۰۰ ۱۴۰۰ ز ۲۰۰ ۵ **باب الکاف** صنم آمد ار کجا از کابل کجا میرود بہ کشمیر

بر چہ سوار ست کمیت چہ پوشیدہ است کمخواب در دست چہ دارد کمان چہ میخورد

کوکو پلاوہ شمش کباب غزال چہ پینو شد کیوڑہ چہ میسر آید کوچک گلیان کدام

شعر ہم یاد دار د آری **عربی** بہائی کل من لم یعشق الوجہ الحسن قریب الرحل الیہ

و الوسن **عربی** کجا بودی کہ انس صحبتی آرند جانی یا بہ تبدیر و خسر طول دادی ہجر زمانی **ریختہ جرأت** کہو فریاد او

در لیسان ۱۲

در پہ چو ہم بد نام کرتی ہین ۔ تو کہتا ہی کوئی کہدو کہ آپ آرام کرتی ہین دو ہرہ

گیو ہون کو ٹک جتن اب کہہ کاڑ ہی کون ۔ مومن مو ہن دوپ ل ہیو پانی کو لون

گبت کند نکو رنگ پیکو گی جلکی پرت انکن ہار کو رای ۔ انکھین ہین انسان چیو

ہان منج بلاس کی سرسالی ۔ کو تن حول بکات نہین بیٹ ام لکھین کسکان مٹھائی

جیون جیون ہاری آن سو مین ہیون تیون کہو ہی نکسی ہی نکائی ۔ کدام تل ہم ہا دوا

آری **عربی** کل امر مرہون باوقاتہا **فارسی** کسن کو ید کہ دوغ من تر دست

ہندی کیا در زیکا کوچ اور کیا مقام کدام چیستان ہم مید اند آری **لغز** کیست او

کز زنان جہان کیرد کردنش دست خسروان کیرد ہر کرا سر بند جان بد ہد ست آن

چون بر ندجان گیرد ۱۰۴۰۰۰۱ پہیلی لمولفہ کچہ سو ہی کچہ سیام ہی سو مارے
سب پاس ۱۰ سوت برسی او جاگت اچھی تلامنین کی راس ۲۰۵۰۵۲۰۳۰۱
باب الکاف صنم آواز کی از گجرات کجا میرود ۱۰ بگو نڈہ ۱۰ بچہ سوارست
گلگون چہ پوشیدہ است گلیم در دست چہ دارد گلسرخ چہ میخورد گیتا گردگان
گپ چپ چہ میبیند کلاب چہ میسراید گیری گوری کدام شعر ہم یاد داری عمر
بہالی کامن مُحِبُّ حَالِبٌ قَیْدُ الْحَدِیْدِ وَاِلٰہُ مِنْ جُمْلَتِہٖ هَلْ مِنْ مَزِیْدٍ فارسی بیدل گویان
سازست دور از وصل جانان نیستن ۱۰ زندہ ام من ہم بآن نکی کہ نتوان زیستن
رکھیۃ حجرات گالیان دینی لگی نام مرالی تم ۱۰ کچہ مری چاہ کی کھل جاہی کھیل
کھیلی تم دوہرہ گوری کڈہ کاری پرین ہست کیون کاڈی کیسی لست گنوار ہی
سنکرو اکی آڈ کبت گونی کی دیوس دولی بہی پہلی ہی سولی مان بہاس پہاوٹ دیہ
ہلاس ہری جور کونک سی سکیر و گہر چہاوٹ ۱۰ پیاری کو سکھ سینہ او تین من باون
او ترکی دہرا یوٹ ۱۰ اینچ کی لاگی تین یون چکی ہانو کندن جون بت کال نوا یوٹ کدام پیش
ہم یاد دارد آی عربی کلام اللیل محی والہا فارسی گریہ کشتن روز اول
ہندی گذر گئی گذران کیا جو نیڑ آکیا میدان کدام چیستان ہم میداند بلی
لغز گنبدی سرسبز دیدم گنبدی دیگر در و نیست در اندرو ہمہ یک کشادہ
۱۰۳۲۰۰۱۵۰ پہیلی لمولفہ کانہ کہ پیلا رنگ نگیلا ایک پرکہ ہم نکیا
۲۰۵۰۳ باب اللام صنم آواز کی از لاہور کجا میرود ۱۰ لکھنو